

6 Ianuarie

**Sfintele Arătări ale Domnului nostru Isus Hristos
(Botezul; epifania)**

**SFÂNTA ȘI DUMNEZEIASCA LITURGHIE
A SFÂNTULUI VASILE CEL MARE**

Preotul: **Binecuvântată este împărăția
Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit,
acum și pururea și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin.**

Ectenia mare

Preotul: **Cu pace Domnului să ne rugăm.**

Poporul: **Doamne, îndură-Te spre noi.**

**Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor
noastre, Domnului să ne rugăm.**

Poporul: **Doamne, îndură-Te spre noi.**

**Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea
sfintelor lui Dumnezeu biserici, și pentru unirea
tuturor, Domnului să ne rugăm.**

Poporul: **Doamne, îndură-Te spre noi.**

**Pentru sfânt locașul acesta, și pentru cei ce cu
credință, cu bună cucernicie, și cu frică de
Dumnezeu intră într-însul, Domnului să ne
rugăm.**

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru Sfântul Părinte Papa (N), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (N), pentru (Înalt) Preasfințitul (Arhi) Episcopul nostru (N), și pentru cinstita Preoțime, întru Hristos Diaconime, pentru tot Clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru autoritățile și oștirea țării noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru țara noastră, orașul (sau satul) acesta și pentru toate orașele și satele, și pentru cei ce cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru bună liniștea aerului, și pentru înmulțirea roadelor pământului, și pentru timpuri de pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru cei ce călătoresc, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, și pentru cei robiți, și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru ca să fim mântuiți de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pe preasfânta, Curata, Preabinecuvântata, mărita, Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioară Maria, cu toți Sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstirea, și închinarea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin

Antifoanele Praznicului

Primul Antifon, glas 1

1. La ieșirea lui Israel din Egipt, a casei lui Iacov din mijlocul unui popor barbar.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Mântuitorule, mântuiește-ne pe noi.

2. Ajuns-a Iuda sfințirea Lui, Israel stăpânirea Lui.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Mântuitorule, mântuiește-ne pe noi.

3. Marea a văzut și a fugit, Iordanul s-a întors înapoi.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Mântuitorule, mântuiește-ne pe noi.

4. Ce-ți este ție, mare, că ai fugit; și ție, Iordane, că te-ai întors înapoi?

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Mântuitorule, mântuiește-ne pe noi.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Mântuitorule, mântuiește-ne pe noi.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, în taină:

RUGĂCIUNEA PRIMULUI ANTIFON

Doamne Dumnezeul nostru, a cărui stăpânire este neasemănată și mărire neajunsă, a cărui milă este nemăsurată și iubirea de oameni negrăită: Înсуți Stăpâne, după bună îndurarea Ta, caută spre noi și spre sfântă biserica aceasta și fă bogate milele și îndurările Tale cu noi și cu cei ce împreună cu noi se roagă.

Preotul, cu glas înalt:

Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și mărirea, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Al doilea Antifon, glas 2

1. Iubit-am, că va auzi Domnul glasul rugăciunii mele.

Mântuiește-ne pe noi Fiul lui Dumnezeu, Cel ce Te-ai botezat în Iordan de la Ioan; pe noi care cântăm Ție: Aliluia.

2. Că a plecat urechea Sa mie și în toate zilele mele Îl voi chema.

Mântuiește-ne pe noi Fiul lui Dumnezeu, Cel ce Te-ai botezat în Iordan de la Ioan; pe noi care cântăm Ție: Aliluia.

3. Cuprinsu-m-au durerile morții, primejdiile iadului m-au aflat.

Mântuiește-ne pe noi Fiul lui Dumnezeu, Cel ce Te-ai botezat în Iordan de la Ioan; pe noi care cântăm Ție: Aliluia.

4. Milostiv și drept este Domnul și Dumnezeul nostru se îndură.

Mântuiește-ne pe noi Fiul lui Dumnezeu,
Cel ce Te-ai botezat în Iordan de la Ioan; pe noi
care cântăm Ție: Aliluia.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

**Unule-născut, Fiule și Cuvânt al lui
Dumnezeu, Cel ce ești fără de moarte și ai
primit, pentru mântuirea noastră, a Te
întrupa din Sfânta Născătoare de
Dumnezeu și pururea Fecioara Maria,
neschimbat întrupându-Te și răstignindu-
Te, Hristoase Dumnezeule, cu moartea pe
moarte ai călcat, unul fiind din Sfânta
Treime, preamărit împreună cu Tatăl și cu
Spiritul Sfânt, mântuiește-ne pe noi.**

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne
rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne
păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, în taină:

RUGĂCIUNEA ANTIFONULUI AL DOILEA

Doamne, Dumnezeul nostru, mântuiește poporul Tău și binecuvântează moștenirea Ta; plinirea Bisericii Tale în pace păzește-o; sfințește-i pe cei ce iubesc podoaba casei Tale; Tu pe aceia îi preamărește cu dumnezeiască puterea Ta și nu ne lăsa pe noi, cei ce nădăjduim în Tine.

Preotul, cu glas înalt:

Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție mărire Îți înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Al treilea Antifon, glas 1

1. Mărturisi-Ți-vă Domnului, că este bun, că în veac este mila Lui.

În Iordan botezându-Te Tu, Doamne, închinarea Treimii S-a arătat; că glasul Părintelui a mărturisit Ție, Fiu iubit pe Tine numindu-Te, și Spiritul, în chip de porumbel, a adeverit întărirea Cuvântului. Cel ce Te-ai arătat, Hristoase Dumnezeule, și lumea ai luminat, mărire Ție.

2. Zică, dar, casa lui Israel că este bun, că în veac este mila Lui.

În Iordan botezându-Te Tu, Doamne, închinarea Treimii S-a arătat; că glasul Părintelui a mărturisit Ție, Fiu iubit pe Tine numindu-Te, și Spiritul, în chip de porumbel, a adeverit întărirea Cuvântului. Cel ce Te-ai arătat, Hristoase Dumnezeule, și lumea ai luminat, mărire Ție.

3. Să spună casa lui Aaron că este bun, că în veac este mila Lui.

În Iordan botezându-Te Tu, Doamne, închinarea Treimii S-a arătat; că glasul Părintelui a mărturisit Ție, Fiu iubit pe Tine numindu-Te, și Spiritul, în chip de porumbel, a adeverit întărirea Cuvântului. Cel ce Te-ai arătat, Hristoase Dumnezeule, și lumea ai luminat, mărire Ție.

4. Zică, dar, toți cei ce se tem de Domnul că este bun, că în veac este mila Lui.

În Iordan botezându-Te Tu, Doamne, închinarea Treimii S-a arătat; că glasul Părintelui a mărturisit Ție, Fiu iubit pe Tine numindu-Te, și Spiritul, în chip de porumbel, a adevărit întărirea Cuvântului. Cel ce Te-ai arătat, Hristoase Dumnezeu, și lumea ai luminat, mărire Ție.

**Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,
Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.**

În Iordan botezându-Te Tu, Doamne, închinarea Treimii S-a arătat; că glasul Părintelui a mărturisit Ție, Fiu iubit pe Tine numindu-Te, și Spiritul, în chip de porumbel, a adevărit întărirea Cuvântului. Cel ce Te-ai arătat, Hristoase Dumnezeu, și lumea ai luminat, mărire Ție.

Preotul, în taină:

RUGĂCIUNEA ANTIFONULUI AL TREILEA

Cel ce ne-ai dăruit aceste rugăciuni de obște și de unire, Cel ce la doi și la trei care se unesc în numele Tău ai făgăduit să le împlinești cererile: însuși împlinește și acum cererile de folos ale robilor Tăi, dăruindu-ne în veacul de acum

cunoașterea adevărului Tău, iar în cel ce va să fie viața veșnică.

Preotul se închină de trei ori înaintea sfintei Mese, ridică sfânta Evanghelie de pe sfânta Masă și face Intratul cel mic.

Preotul, în taină:

RUGĂCIUNEA INTRATULUI

Stăpâne Doamne, Dumnezeu nostru, Cel ce ai rânduit în ceruri cetele și oștile îngerilor și ale arhanghelilor spre slujba măririi Tale: fă ca, împreună cu intrarea noastră, să fie intrarea sfinților îngeri care slujesc împreună cu noi și împreună preamăresc bunătatea Ta. Că Ție Ți se cuvine toată mărirea, cinstea și închinarea, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul, în fața ușilor împărătești, binecuvântând, zice în taină:

Binecuvântată (+) este intrarea sfinților Tăi, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul înalță sfânta Evanghelie, zicând cu glas înalt:

Înțelepciune! Drepti!

Poporul:

Isodiconul Praznicului

*Stih: **B**inecuvântat este Cel ce vine întru numele Domnului, Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă.*

Mântuiește-ne pe noi Fiul lui Dumnezeu, Cel ce Te-ai botezat în Iordan de la Ioan, pe noi care cântăm Ție: Aliluia.

Apoi:

Troparul Praznicului, glas 1

În Iordan botezându-Te Tu, Doamne, închinarea Treimii S-a arătat; că glasul Părintelui a mărturisit Ție, Fiu iubit pe Tine numindu-Te, și Spiritul, în chip de porumbel, a adeverit întărirea Cuvântului. Cel ce Te-ai arătat, Hristoase Dumnezeule, și lumea ai luminat, mărire Ție.

Preotul, glas înalt:

Că sfânt ești, Dumnezeul nostru, și Ție mărire Îți înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

*C*âți în Hristos v-ați botezat în Hristos v-ați și îmbrăcat. Aliluia. *(de 3 ori)*

*M*ărire Tatălui și Fiului și Spiritului Sfânt, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

*Î*n Hristos v-ați și îmbrăcat. Aliluia.

*C*âți în Hristos v-ați botezat în Hristos v-ați și

îmbrăcat. Aliluia.

RUGĂCIUNEA SCAUNULUI CELUI DE SUS

Stăpâne Doamne, Dumnezeul puterilor, mântuiește poporul Tău și în pace îl păzește cu puterea Sfântului Tău Spirit, prin chipul cinstitei Cruci, a Unuia-născut Fiului Tău, cu care împreună ești binecuvântat, în vecii vecilor. Amin.

Preotul rămâne în dreapta scaunului cel de sus, unde se va așeza în timpul citirii Apostolului.

Preotul, cu glas înalt:

Să luăm aminte. Pace (†) tuturor.

Poporul: Și spiritului tău.

Prochimen, glas 4 (Ps. 117, 26): Binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

Stih (Ps. 117, 29): Lăudați pe Domnul că este bun, că în veac este mila Lui.

(Ps. 117, 26): Binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

Preotul: Înțelepciune.

Lectorul: Din Epistola către Tit (2, 11-14. 3, 4-7), a Sfântului Apostol Pavel, citire:

Preotul: Să luăm aminte.

Lectorul: Fiule Tit, harul mântuitor al lui Dumnezeu s-a arătat tuturor oamenilor, învățându-ne pe noi să lepădăm fărădelegea și poftele lumești și, în veacul de acum, să trăim cu înțelepciune, cu dreptate și cu bună credință; și să așteptăm fericita nădejde și arătarea măririi marelui Dumnezeu și Mântuitorului nostru Isus Hristos, Care S-a dat pe Sine pentru noi, ca să ne mântuiască de toată fărădelegea și să-Și curățească Lui popor ales, râvnitor de fapte bune. Iar când bunătatea și iubirea de oameni a Mântuitorului nostru Dumnezeu s-au arătat, El ne-a mântuit, nu din faptele cele într-o dreptate, săvârșite de noi, ci după a Lui îndurare, prin baia nașterii celei de a doua și prin înnoirea Spiritului Sfânt, pe Care L-a vărsat peste noi, din belșug, prin Isus Hristos, Mântuitorul nostru, ca îndreptându-ne prin harul Lui, să ne facem după nădejde, moștenitorii vieții celei veșnice.

Preotul: Pace (+) ție, cititorule.

Lectorul: Și spiritului tău.

Poporul: Aleluia, glas 1

Alilua, Alilua, Alilua

(Ps. 28, 1): Aduceți daruri Domnului, fii ai lui

Dumnezeu, aduceți Domnului mărire și cinste.

Stih (Ps. 28, 3): Glasul Domnului peste ape strigă, Dumnezeul măririi a tunat.

Preotul, în taină:

RUGĂCIUNEA PROCLAMĂRII SFINTEI EVANGHELII

Strălucește în inimile noastre, iubitorule de oameni, Stăpâne, lumina fără stricăciune a cunoașterii dumnezeirii Tale și deschide ochii minții noastre spre înțelegerea evanghelicelor Tale propovăduiri. Pune în noi frica fericitelor Tale porunci, ca toate poftele trupului călcându-le, viață sufletească să petrecem, toate cele ce sunt spre bună plăcerea Ta gândind și săvârșind. Că Tu ești lumina sufletelor și a trupurilor noastre, Hristoase Dumnezeule, și Ție mărire Îți înălțăm, împreună și Celui fără de început Părintelui Tău și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul, cu glas înalt:

Preotul: Înțelepciune! Drepti! Să ascultăm sfânta Evanghelie.

Pace (†) tuturor.

Poporul: Și spiritului tău.

Preotul: Citire din sfânta Evanghelie după Sfântul Apostol și Evanghelist Matei.

Poporul: Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Preotul: Să luăm aminte.

Evanghelia după Matei (3, 13-17)

În vremea aceea a venit Isus din Galileea la Iordan, către Ioan, ca să fie botezat de el. Ioan însă îl oprea, zicând: Eu am trebuia să fiu botezat de Tine, și Tu vii la mine? Și răspunzând, Isus a zis către el: Lasă acum, că așa se cuvine nouă să împlinim toată dreptatea. Atunci L-a lăsat. Iar după ce S-a botezat Isus, în clipa când ieșea din apă, îndată cerurile s-au deschis și Ioan a văzut Spiritul lui Dumnezeu coborându-Se ca un porumbel și venind peste El. Și iată, un glas din ceruri care a zis: Acesta este Fiul Meu cel iubit întru Care am binevoit.

Poporul: Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Ectenia Întreită (a cererii stăruitoare)

Preotul: Să zicem toți, din tot sufletul, și din tot cugetul nostru, să zicem.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi (de 3 ori).

Doamne atotținătorule, Dumnezeul părinților noștri, rugămu-ne Ție, auzi-ne, și Te îndură spre noi.

Miluiște-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Încă ne rugăm pentru Sfântul Părinte Papa (N), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (N), pentru (Înalt) Preasfințitul (Arhi) Episcopul nostru (N), și pentru toți frații noștri cei întru Hristos.

Încă ne rugăm pentru autoritățile și oștirea țării, pentru pacea, sănătatea și mântuirea lor.

Încă ne rugăm pentru Frații noștri, preoții, ieromonahii, și pentru toți cei întru Hristos frații noștri.

Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, lăsarea și iertarea de păcate a robilor lui Dumnezeu, fraților sfintei bisericii acesteia.

Încă ne rugăm pentru fericiții, și pururea pomeniții Ctitorii sfintei Bisericii acesteia, și pentru toți cei mai înainte adormiți părinții și frații noștri dreptcredincioși, care întru cucernicie odihnesc aici și pretutindeni.

Încă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri, și fac bine în sfânta și întru tot cinstită biserica aceasta; pentru cei ce se ostenesc și cântă; și pentru poporul ce e de față, și așteaptă de la Tine mare și multă milă.

Preotul, în taină:

RUGĂCIUNEA CERERII STĂRUITOARE

Doamne, Dumnezeul nostru, primește de la robii tăi această rugăciune stăruitoare și ne miluiește, după mulțimea milei Tale, și trimite îndurările Tale peste noi și peste tot poporul Tău, care așteaptă de la Tine mila ta bogată.

Cu glas înalt:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Preotul: **I**ară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **A**pără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul, în taină:

RUGĂCIUNEA a II a A CREDINCIOȘILOR

Dumnezeule, care ai cercetat întru milă și întru îndurări smerenia noastră, Cel care ne-ai rânduiește pe noi, umiliții și păcătoșii și

nevrednicii Tăi robi, înaintea sfintei măririi Tale să slujim sfântului Tău Altar. Tu ne întărește, cu puterea Spiritului Tău Sfânt, spre slujba aceasta, și ne dă cuvânt, întru deschiderea gurii noastre, să chemăm harul Sfântului Spirit peste darurile care se vor pune înainte.

Preotul: Înțelepciune!

Ca sub stăpânirea Ta totdeauna fiind păziți, Ție mărire să-Ți înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Poporul: Noi, care pe Heruvimi cu taină îi închipuim și făcătoarei de viață Treimi întreit-sfântă cântare-i aducem, toată grija cea lumească de la noi să o lepădăm. Ca pe Împăratul tuturor să-L primim, pe Cel nevăzut înconjurat de cetele îngerești. Aliluia, aliluia, aliluia.

Preotul, în taină:

RUGĂCIUNEA HERUVICULUI

Nimeni din cei legați cu poftele și cu plăcerile trupești nu este vrednic să vină sau să se apropie sau să-Ți slujească Ție, Împărate al măririi; pentru că a-Ți sluji Ție mare și înfricoșător lucru este chiar și pentru puterile cerești. Însă, totuși, pentru

iubirea Ta de oameni negrăită și nemăsurată, fără mutare și fără schimbare Te-ai făcut om și arhieru Te-ai numit nouă; și, ca un Stăpân a toate, ne-ai dat lucrarea sfântă a acestei jertfe liturgice și nesângeroase. Căci Tu singur, Doamne Dumnezeul nostru, stăpânești peste cele cerești și peste cele pământești, Cel ce șezi pe scaun de Heruvimi, Domnul Serafimilor și împăratul lui Israel, care singur ești sfânt și întru sfinți Te odihnești. Pe Tine, dar, Te rog, care ești singur bun și binevoitor: caută spre mine, păcătosul și netrebnicul Tău rob, și curăță-mi sufletul și inima de cuget viclean; și învrednicește-mă cu puterea Sfântului Tău Spirit ca, îmbrăcat fiind cu harul preoției, să stau înaintea acestei sfinte Tale mese și să jertfesc sfântul și preacuratul Tău Trup și prețiosul Tău Sânge. Căci Ție mă rog, plecându-mi cerbicea mea, și cer de la Tine: să nu-Ți întorci fața Ta de la mine, nici să mă lepezi dintre slujitorii Tăi; ci învrednicește-mă pe mine, păcătosul și nevrednicul Tău rob, să-ți aduc Ție darurile acestea. Că Tu ești Cel care aduci și Cel care Te aduci, Cel care primești și Cel care Te împarți, Hristoase Dumnezeul nostru, și Ție mărire Îți înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Spirit, acum și pururea și

în vecii vecilor. Amin.

Preotul face cădere mare.

În Altar, preotul cădește sfânta Masă, apoi spune, în taină: Noi, care pe Heruvimi cu taină îi închipuim și făcătoarei de viață Treimi întreit-sfântă cântare-i aducem, toată grija cea lumească de la noi să o lepădăm. Ca pe Împăratul tuturor să-L primim, pe Cel nevăzut înconjurat de cetele îngerești. Aliluia, aliluia, aliluia.

Se închină de trei ori zicând în taină:

Dumnezeule, curăță-mă pe mine, păcătosul!

Preotul se întoarce spre popor plecându-și capul, apoi se duce la masa Proskomidiei.

Preotul, ridicând Aerul, zice:

Ridicați-vă mâinile spre cele sfinte și binecuvântați-L pe Domnul.

Preotul, luând în mâini sfântul Disc și sfântul Potir și iese pe ușa de către miazănoapte, și venind în mijlocul bisericii zice:

Pe voi, pe toți, Domnul Dumnezeu să vă pomenească în împărăția Sa, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Pe Sfântul Părinte Papa (N.), pe Preafericitul Părinte Arhiepiscop (N.), pe (Înalt) Preasfințit

(Arhi) Episcopul nostru (**N.**), Domnul Dumnezeu să-i pomenească în împărăția Sa, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Pe conducătorii țării noastre, Domnul Dumnezeu să-i pomenească în împărăția Sa, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Pe ctitorii și binefăcătorii acestei sfinte biserici (**și pe alții, vii și adormiți**) și pe voi pe toți, dreptcredincioșilor creștini, Domnul Dumnezeu să vă pomenească în împărăția Sa, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin. Ca pe Împăratul tuturor să-L primim, pe Cel nevăzut înconjurat de cetele îngerești. Aliluia, aliluia, aliluia.

Troparele punerii în mormânt

Iosif, cel cu bun chip, de pe lemn luând preacurat trupul Tău, cu giulgiu curat înfășurându-l și cu miresme, în mormânt nou, îngropându-l, l-a așezat.

În mormânt cu trupul, în iad cu sufletul, ca un Dumnezeu; și în rai cu tâlharul și pe scaun ai fost, Hristoase, cu Tatăl și cu Spiritul, toate umplându-le, Cel ce ești necuprins.

Purtător de viață, mai înfrumusețat cu adevărat decât raiul și decât toată camera împărătească mai luminat, s-a arătat, Hristoase, mormântul Tău, izvorul învierii noastre.

Apoi ridică Aerul și cădindu-l acoperă cu el Sfintele, zicând în taină:

Iosif, cel cu bun chip...

Preotul cădind de trei ori, zice în taină:

Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului, și să se zidească zidurile Ierusalimului.

La a treia cădere, adaugă:

Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot; atunci vor pune pe Altarul Tău viței.

Apoi,

Prima ectenie a cererilor

Preotul: Să plinim rugăciunile noastre Domnului.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pentru cinstitele daruri, ce sunt puse înaintea Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pentru sfântă biserica aceasta și pentru cei ce cu credință, cu evlavie și cu frică de Dumnezeu intră într-înșea, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pentru ca să fim mântuiți de tot necazul,

mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeuule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Ziua toată desăvârșit sfântă, cu pace și fără de păcate, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Înger de pace, credincios călăuzitor, păzitor sufletelor și trupurilor noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Milă și iertare de păcatele și de greșelile noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Cele bune și de folos sufletelor noastre, și pace lumii, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Cealaltă vreme a vieții noastre în pace, și într-o pocăință a o săvârși, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără de patimă, ne rușinat, cu pace, și răspuns bun la înfricoșătoarea judecată a lui Hristos, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Preotul: Pe preasfânta, Curata, Preabinecuvântata, mărita, Doamna noastră de Dumnezeu Născătoare, și pururea Fecioară Maria, cu toți Sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, în taină:

RUGĂCIUNEA PROSCOMIDIEI

Doamne, Dumnezeul nostru, cel care ne-ai zidit și ne-ai adus întru această viață, care ne-ai arătat căile mântuirii, care ne-ai dăruit descoperirea Tainelor cerești, și întru puterea Spiritului tău Sfânt ne-ai rânduit la slujirea aceasta. Binevoiește dar, Doamne, să fim noi servitori ai Legii Tale celei noi, slujitori ai sfintelor Tale taine; primește-ne pe noi, cei ce ne apropiem de sfântul Tău Altar, după bogăția milei Tale, ca să fim vrednici a-ți aduce această jertfă cuvântatoare și fără de sânge, pentru păcatele noastre și pentru neștiințele

poporului; pe care primind-o în sfântul și mai presus de ceruri și înțelegătorul Tău Altar, întru miros cu bună mireasmă, trimite-ne nouă harul sfântului Tău Spirit. Caută spre noi, Dumnezeuule, și vezi această închinare a noastră și o primește precum ai primit darurile lui Abel, jertfele lui Noe, arderile de tot ale lui Avraam, cele preoțești ale lui Moise și Aaron, cele de pace ale lui Samuel. Precum ai primit de la sfinții tăi Apostoli această închinare adevărată: așa primește și din mâinile noastre, ale păcătoșilor, darurile acestea, întru bunătatea Ta, Doamne. Ca învredniciți fiind a sluji fără prihană sfântului Tau Altar, să aflăm plată credincioșilor și înțelepților dregători, în ziua cea înfricoșătoare a răsplătirii Tale celei drepte.

Preotul, cu glas înalt:

Cu îndurărilor Unuia-născut Fiului Tău, cu care împreună ești binecuvântat, cu preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul, cu glas înalt:

Pace (+) tuturor.

Poporul: Și spiritului tău.

Preotul: Să ne iubim unul pe altul ca într-un gând să mărturisim:

Poporul: Pe Tatăl și pe Fiul și pe Spiritul Sfânt, Treimea cea de o ființă și nedespărțită.

Preotul se închină de trei ori, zicând în taină:

Iubi-te-voi, Doamne, tăria mea, Domnul este întărirea mea și scăparea mea.

Preotul sărută darurile acoperite și sfânta Masă.

Preotul: Hristos în mijlocul nostru!

Poporul: Este și va fi!

Preotul, glas înalt:

Întru înțelepciune, să luăm aminte.

Preotul ridică aerul și-l ține deasupra sfintelor daruri, clătinându-l, rostind împreună cu poporul mărturisirea credinței:

Cred într-unul Dumnezeu, Tatăl atotțînătorul, făcătorul cerului și al pământului, văzutelor tuturor și nevăzutelor. Și într-unul Domn, Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toți vecii; lumină din lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut, iar nu făcut, Cel de o ființă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut. Care, pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire, S-a coborât din ceruri, S-a întrupat de

la Spiritul Sfânt și din Maria Fecioara și S-a făcut om. Și S-a răstignit pentru noi în zilele lui Ponțiu Pilat, a pățimit și S-a îngropat. Și a înviat a treia zi, după Scripturi. Și S-a înălțat la ceruri și șade de-a dreapta Tatălui. Și iarăși va veni cu mărire să judece viii și morții, a cărui împărăție nu va avea sfârșit. Și întru Spiritul Sfânt, Domnul de viață Făcătorul, care de la Tatăl purcede, Cel ce împreună cu Tatăl și cu Fiul este închinat și mărit, care a grăit prin Proroci. Într-Una, Sfântă, Catolică și Apostolică Biserică. Mărturisesc un Botez întru iertarea păcatelor. Aștept învierea morților și viața veacului ce va să fie. Amin.

Dialogul preanaforal

Preotul:

Să stăm bine, să stăm cu frică, să luăm aminte: Sfânta Jertfă cu pace să o aducem.

Poporul: Mila păcii, jertfa laudei.

Preotul, cu glas înalt:

Harul Domnului nostru Isus Hristos și dragostea lui Dumnezeu Tatăl și împărtășirea Sfântului Spirit, să fie cu voi cu toți.

Poporul: Și cu spiritul tău.

Preotul, cu mâinile ridicate și cu glas înalt:

Sus să avem inimile.

Poporul: Le avem către Domnul.

Preotul, cu glas înalt:

Să-I mulțumim Domnului.

Poporul: Cu vrednicie și cu dreptate este a ne închina Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, Treimii celei de o ființă și nedespărțită.

Preotul, în taină:

RUGĂCIUNEA SFINTEI JERTFE (ANAFORAUA)

Cel ce ești, Stăpâne Doamne, Dumnezeule, Părinte atotținătorule și vrednicule de închinare, cu vrednicie este, cu adevărat și cu dreptate și cuvenit măreției sfințeniei Tale, pe Tine a te lăuda, Ție a-ți cânta, pe Tine a Te binecuvânta, Ție a ne închina, Ție a-ți mulțumi, pe Tine a Te preamări, pe cel ce singur ești cu adevărat Dumnezeu; și cu inima înfrântă și cu spirit smerit a-ți aduce Ție această închinare a noastră; pentru că Tu ești cel care ne-ai dăruit cunoașterea adevărului Tau. Și cine este în stare să grăiască puterile Tale, auzite să facă toate laudele Tale, sau să spună toate minunile Tale din toata vremea? Stăpâne al tuturor, Doamne al cerului i al pământului și a toată făptura văzută și nevăzută, cel ce șezi pe scaunul măririi și privești spre

adâncuri, cel ce ești fără de început, nevăzut, necuprins, nemărginit, neschimbat, Tatal Domnului nostru Isus Hristos, al marelui Dumnezeu și Mântuitor al nădejzii noastre; care este icoana bunătății Tale, pecete întocmai chipului, arătându-Te întru sine pe Tine, Tatăl, Cuvântul viu, Dumnezeu adevărat, înțelepciune mai înainte de veci, viață, sfințire, putere, lumina cea adevărată, prin care Spiritul Sfânt s-a arătat, Spiritul adevărului, harul înfierii, arvuna moștenirii viitoare, începutul bunătăților veșnice, puterea de viață făcătoare, izvorul sfințirii prin care toată făptura cuvântatoare și înțelegătoare se întărește și-ți slujește și cuvântarea de preamărire de-a pururea Ție-ți înalță; căci toate împreună-ți slujesc Ție. Pentru ca pe Tine te laudă Îngerii, Arhanghelii, Scaunele, Domniile, Începătoriile, Stăpâniile, Puterile și Heruvimii cei cu ochi mulți; împrejurul Tau stau Serafimii cei cu câte șase aripi, care cu două își acoperă fețele și cu două picioarele și cu două zburând strigă unul către altul cu glasuri neobosite, cu neîncetate cuvântări de preamărire.

Preotul, cu glas înalt:

Cântarea de biruință cântând, strigând, glas înălțând și grăind:

Preotul, ridicând steluța, face chipul Crucii deasupra

Discului, atingându-l în cele patru părți, apoi o sărută și o pune alături:

Poporul: Sfânt, Sfânt, Sfânt este Domnul Savaot; plin este cerul și pământul de mărirea Lui. Osana întru cele de sus. Binecuvântat este Cel ce vine în numele Domnului. Osana întru cele de sus.

Preotul cu mâinile ridicate se roagă în taină:

Cu aceste fericite puteri, Stăpâne iubitorule de oameni și noi păcătoșii strigam și grăim: Sfânt ești, cu adevărat, și preasfânt și nu este măsură pentru măreția sfințeniei Tale și drept ești întru toate lucrurile Tale, pentru că întru dreptate și întru adevărată judecată toate le-ai adus nouă. Caci Tu l-ai zidit pe om, țărâna luând din pământ, și cu chipul Tău, Dumnezeuule, l-ai cinstit și în raiul desfătării l-ai așezat, nemurirea vieții și moștenirea veșnicilor bunătați, pentru păzirea poruncilor Tale, făgăduindu-i-le; dar el neascultându-te pe Tine, adevăratul Dumnezeu, care l-ai creat, și amăgirii șarpelui plecându-se, prin păcate sale muritor s-a făcut, și l-ai alungat, Dumnezeuule, cu judecata Ta cea dreaptă, din rai în lumea aceasta și l-ai întors în pământul din care a fost luat, rânduindu-i mântuirea din nașterea de a doua, întru însuși Hristosul Tău. Căci nu ți-ai întors până ș-a sfârșit fața de la ceea ce ai zidit, Bunule, nici n-ai uitat de lucrarea

mâinilor Tale, ci pentru adâncul milei Tale în multe chipuri ai cercetat-o: prooroci ai trimis, minuni ai săvârșit prin sfinșii Tăi, care ți-au bine plăcut, din neam în neam; grăitu-ne-ai prin gura proorocilor, slujitorii Tăi, mai înainte vestindu-ne mântuirea care avea să fie; lege ne-ai dat spre ajutor; îngeri ne-ai pus păzitori. Iar când a venit plinirea vremurilor, ne-ai grăit prin însuși Fiul Tău, prin care ai făcut și veacurile. Acesta, fiind strălucirea măririi Tale și chipul ipostasului Tău și ținând toate cu cuvântul puterii Sale, nu răpire a socotit a fi întocmai cu tine, Dumnezeu-Tatăl; ci Dumnezeu fiind, mai înainte de veci, pe pamânt s-a aratat și cu oamenii a petrecut și, din Fecioara sfântă întrupându-se, s-a deșertat pe sine, chip de rob luând, de o forma făcându-se cu trupul smereniei noastre, ca să ne facă de o forma cu chipul măririi Sale. Ca de vreme ce prin om a intrat păcatul în lume și prin păcat moartea, a binevoit unul născut Fiul Tău, cel ce este în sânurile Tale, Dumnezeule-Tată, a se naște, din femeie, din sfânta Născătoare de Dumnezeu și pururea Fecioara Maria, și a se supune legii, ca să osândeasca păcatul în trupul său; pentru ca cei morți întru Adam sa învie întru același Hristos al Tau. Și cetățean al lumii acesteia făcându-se, dând porunci de mântuire, ne-a abătut de la rătăcirea

idolilor si ne-a adus la cunoașterea Ta, a adevăratului Dumnezeu-Tatăl, dobândindu-ne pe noi întru Sine popor ales, preoție împărătească, neam sfânt; și curățindu-ne prin apă și sfințindu-ne cu Spiritul sfânt, s-a dat pe sine schimb morții care ne stăpânea, fiindcă eram vânduți păcatului; și coborându-se prin cruce la iad, ca toate să le plinească întru El, a dezlegat durerile morții; și înviind a treia zi și cale deschizând pentru tot trupul spre învierea din morți - pentru că nu era cu putință să fie ținut sub stricăciune Stăpânul vieții - s-a făcut început al celor adormiți, Cel întâi-născut din morți, ca să fie El însuși începătorul a toate și înălându-se la ceruri, a șezut de-a dreapta măririi Tale, întru înălțime, El va și veni, să răspltească fiecăruia după faptele sale. Iar noua ne-a lăsat, ca aduceri aminte de patima Sa mântuitoare, aceste daruri pe care le-am pus înaintea, dupa poruncile Lui. Pentru ca urmând să mergă la moartea sa de bunavoie și pururea pomenită și de viață făcătoare, în noaptea în care s-a dat pe Sine însuși pentru viața lumii, luând pâine în sfintele și preacuratele sale mâini și aratând-o Ție, Dumnezeu-Tatăl, mulțumind, binecuvântând (†) sfințind, frângând,

Dat-a sfinților săi învățăcei și Apostoli, zicând:

Preotul, plecându-și capul cu smerenie, ridicându-și dreapta, binecuvântează sfânta Pâine și zice cu glas înalt:

Luați, mâncați, acesta este Trupul meu, care pentru voi se frânge, spre iertarea păcatelor.

Poporul: Amin.

Apoi, preotul, în taină:

Asemenea și Potirul, din rodul viței luând, amestecând, mulțimind, binecuvântând (†), sfințind,

Dat-a sfinților săi învățăcei și Apostoli, zicând:

Preotul, plecându-și capul cu smerenie, ridicându-și dreapta, binecuvântează sfântul Potir și zice cu glas înalt:

Beți dintru acesta toți, acesta este Sângele Meu, al Legii celei noi, care pentru voi și pentru mulți se varsă, spre iertarea păcatelor.

Poporul: Amin.

Apoi, preotul, cu capul plecat, zice în taină:

Aceasta să o faceți întru pomenirea mea. Că de câte ori veți mânca pâinea aceasta și

veți bea paharul acesta, moartea mea o vestiți, învierea mea o marturisiți. Aducându-ne, așadar, aminte și noi, Stăpâne, de pătimirea mântuitoare, de Crucea făcătoare de viață, de îngroparea de trei zile, de învierea din morți, înălțarea la ceruri, șederea de-a dreapta Ta, Dumnezeule-Tată, și de preamărita și înfricoșătoarea Lui a doua venire.

Preotul prinde cu mâinile cruciș, sfântul Disc cu dreapta și sfântul Potir cu stânga, și, înălțându-le, face cu acestea semnul Crucii și spune cu glas înalt:

Cu glas înalt:

Ale tale, dintru ale Tale, Ție-ți aducem de toate și pentru toate.

Poporul: Pe Tine e lăudam, pe Tine Te binecuvântam, Ție-ți mulțumim, Doamne, și ne rugam Ție, Dumnezeul nostru.

Preotul se roagă în taină:

Pentru aceasta, Stăpâne preasfinte, și noi păcătoșii și nevrednicii Tăi robi, care am fost învredniciți a sluji la sfântul Tău Altar, nu pentru faptele noastre drepte, căci nimic bun n-am făcut pe pământ, ci pentru mila Ta și îndurărilor Tale pe care le-ai revărsat cu prisosință peste noi, îndraznind, să ne apropiem de sfântul Tău Altar și punând cele ce sunt chipului

sfântului Trup și Sânge al Hristosului Tău, Ție ne rugăm și pe Tine te chemăm, Sfinte al sfinților, cu bunăvoința bunătății Tale: să vină Spiritul Tau sfânt peste noi și peste aceste daruri puse înainte și să le binecuvânteze și să le sfințească și să le arate:

Si Diaconul merge mai aproape de Preot si se închina amândoi de trei ori înaintea sfintei mese, rugându-se în taină:

Dumnezeule, curățește-mă pe mine păcătosul.

Troparul Orei a III-a

Doamne, cel ce pe preasfântul Tău Spirit în ora a treia l-ai trimis Apostolilor Tăi, pe acela, Bunule, nu-l lua de la noi, ci-l înnoiește întru noi, cei ce ne rugăm Ție.

Stih: *Inima curată zidește întru mine, Dumnezeule, și spirit drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele.*

Doamne, cel ce pe preasfântul Tău Spirit în ora a treia l-ai trimis Apostolilor Tăi, pe acela, Bunule, nu-l lua de la noi, ci-l înnoiește întru noi, cei ce ne rugăm Ție.

Stih: *Nu mă lepăda de la fața ta și Spiritul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.*

Doamne, cel ce pe preasfântul Tău Spirit în ora a treia l-ai trimis Apostolilor Tăi, pe acela, Bunule, nu-l lua de la noi, ci-l înnoiește întru noi, cei ce ne rugăm Ție.

Diaconul, arătând spre sfântul disc cu orarul din mâna sa dreaptă se apleacă cu smerenie și zice:

Binecuvântează, părinte, sfânta pâine.

Preotul, binecuvântând sfântul Disc cu semnul sfintei Cruci, zice:

Pâinea aceasta, însuși (+) cinstitul Trup al Domnului și Dumnezeului și Mântuitorului nostru Isus Hristos.

Diaconul: Amin.

Diaconul, arătând spre sfântul potir cu orarul din mâna sa dreaptă se apleacă cu smerenie și zice:

Binecuvântează, părinte, sfântul potir.

Preotul, binecuvântând sfântul Potir cu semnul sfintei Cruci, zice:

Iar Potirul acesta, însuși (+) cinstitul Sânge al Domnului și Dumnezeului și Mântuitorului nostru Isus Hristos.

Diaconul: Amin.

Preotul: Care s-a vărsat pentru viața lumii.

Diaconul: Amin.

Diaconul, arătând spre amândouă sfintele cu orarul din mâna sa dreaptă se apleacă cu smerenie și zice:

Binecuvântează, părinte, amândouă sfintele.

Preotul, binecuvântând amândouă sfintele cu semnul

sfintei Cruci, zice:

Prefacându-le (+) cu Spiritul Tău Sfânt.

Diaconul: **Amin, Amin, Amin.**

**Și se închină amândoi. Iar preotul, în taină:
Iar pe noi toți, care dintr-o Pâine și dintr-un Potir ne împărtășim, să ne unești unul cu altul întru împărtășirea aceluiași fânt Spirit și să nu îngădui ca vreunul dintre noi să se cuminece spre judecată sau spre osândă cu sfântul Trup și Sânge al Hristosului Tău; ci să aflăm milă și har, împreună cu toți sfinții care din veac ți-au bineplăcut, cu Strămoșii, Părinții, Patriarhii, Proorocii, Apostolii, Propovăduitorii, Evangheliștii, Mucenicii, Mărturisitorii, Învățătorii și cu tot sufletul drept care s-a săvârșit întru credință.**

**Preotul, cădind spre cele Sfinte, zice cu glas înalt:
Mai ales pentru preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria.**

Poporul:

**Irmosul cântării a IX a a Catavasiilor Botezului
Domnului, glas 2**

*Stih: Mărește, suflete al meu, pe Cel ce în
Jordan și de la Ioan a luat botezul.*

Nu se pricepe toată limba a te lăuda după vrednicie, și se întunecă și mintea cea mai presus de lume a cânta ție, de Dumnezeu Născătoare. Însă, fiind bună, primește credința, că știi dragostea noastră cea dumnezeiască; că tu creștinilor ești ocrotitoare, pe tine te mărim.

Preotul, în taină:

Cu sfântul Ioan Proorocul înainte-mergător și Botezator; cu sfinții măriți și întru tot lăudați Apostoli, cu sfântul (N), a carui pomenire o facem și cu toți sfinții Tăi, cu ale caror rugăciuni cercetează-ne, Dumnezeule; și adu-Ți aminte de toți cei mai înainte adormiți întru nădejdea învierii vieții de veci și-i odihnește unde strălucește lumina feței Tale.

Preotul îi pomenește în taină pe vii:

Pentru mântuirea, cercetarea, iertarea de păcate a robului lui Dumnezeu (N).

Apoi, pe cei adormiți:

Pentru odihna și iertarea sufletului robului Tău (N), în loc luminos, de unde a fugit orice durere, întristare și suspinare. Odihnește-l, Dumnezeul nostru unde strălucește lumina feței Tale.

Preotul, în taină:

Te mai rugăm, adu-Ți aminte, Doamne, de sfânta catolică și apostolică Biserica Ta, de la o margine până la alta a lumii, pe care ai agonisit-o cu cinstitul Sânge al Hristosului Tău, și în pace păzește-o; și întărește sfântă Biserica aceasta, până la sfârșitul veacului. Pomeneste-i, Doamne, pe cei ce ți-au adus aceste daruri și cererile lor și pe cei prin care și pentru care le-au adus. Pomeneste-i, Doamne, pe cei ce aduc prinoase și fac bine în sfintele tale biserici și-și aduc aminte de cei săraci. Răsplătește-i cu bogatele și cereștile Tale haruri; dăruiește-le, în locul celor pamântești, cele cerești, în locul celor trecătoare, cele veșnice, în locul celor stricăcioase, cele nestricăcioase. Pomeneste-i, Doamne, pe cei ce sunt în pustii și în munți și în peșteri și în crăpăturile pământului. Pomeneste-i, Doamne, pe cei care trăiesc într-o feciorie și într-o cucernicie și într-o înfrânare și într-o viață cinstită. Pomeneste-i, Doamne, pe conucătorii țării noastre și pe toți cucernicii și credincioșii guvernanți, pe care i-ai judecat vrednici să cîrmuiască pe pământ; cu arma adevărului, cu arma buneii voințe încununează-i; umbrește deasupra capului lor în zi de război; dă putere brațului lor; înalță-le dreapta; întărește stăpânirea lor; dăruiește-le

adâncă și statornică pace; graiește în inimile lor cele bune pentru Biserica Ta și pentru poporul Tău: ca întru liniștea lor viață pașnică și netulburată să viețuim, întru toată evlavie și întru bunp cuviința. Pomenește, Doamne, toată domnia și stăpânirea, și pe frații noștri cei din dregătorii și toată oastea; pe cei buni, întru bunătatea Ta îi pazește; pe cei răi, buni îi fă, cu bunatatea Ta. Pomenește, Doamne, pe poporul ce este de față și pe cei care pentru cuvioase pricini nu sunt aici; și Te îndură de ei și de noi, după mulțimea milei Tale; cămărilor lor le umple de tot binele; căsniciile lor în pace și în bună înțelegere le pazește; pe prunci îi crește, tinerețea cârmuiește-o, bătrânețile le întărește; pe cei slabi de suflet îi mângâie; pe cei risipiți îi adună; pe cei rătăciți îi întoarce și-i unește cu sfânta catolica și apostolică Biserica ta; pe cei bântuiți de dhuri necurate îi eliberează; cu cei ce călătoresc pe uscat, pe ape și prin aer, împreună călătorește; văduvelor ajută-le; pe cei orfani apără-i; pe cei robiti scapă-i; pe cei bolnavi tamaduiește-i. Adu-ți aminte, Dumnezeule, de cei ce sunt înaintea judecăților și de cei osânditi la închisori și în exil și în amară robie și întru tot necazul și nevoia și strâmtorarea și de toți care au trebuință de mare milostivirea Ta și de cei ce ne iubesc și de cei ce ne urăsc și de cei ce

ne-au poruncit nouă nevrednicilor să ne rugăm pentru ei. Și de tot poporul Tau adu-ți aminte, Doamne Dumnezeu, nostru și peste toți revarsă mila bogată, împlinind tuturor cererile cele spre mântuire. Iar de cei de care nu ne-am adus aminte, din neștiință, ori uitare, ori pentru mulțimea numelor, **Însuți adu-ți aminte, Dumnezeule, cel ce știi vârsta și numele fiecăruia, cel ce pe fiecare îl știi din pântecul maicii sale. Ca Tu ești, Doamne, ajutorul celor fără de ajutor, nădejdea celor fără nădejde, celor înviforați mântuire, celor de pe mare liman, celor bolnavi doctor. Însuți tuturor toate le fii, cel ce știi pe fiecare, cererile lui, casa și lipsurile lui. Păzește, Doamne, orasul (sau satul) acesta și toate orașele și satele, de foame, de molimă, de cutremur, de potop, de foc, de sabie, de năvălirea altor neamuri și de războiul cel dintre noi.**

Preotul, cu glas înalt:

Întâi pomenește, Doamne, pe Sfântul Părinte Papa (N.), pe Preafericitul Părinte Arhiepiscop (N.), pe (Înalt) Preasfințit (Arhi) Episcopul nostru (N), pe care îi dăruiește sfintelor Tale biserici în pace, întregi, cinstiți, sănătoși, îndelungați în zile, drept învățând cuvântul adevărului Tău.

Diaconul, spre popor, de lângă ușile împărătești zice cu glas înalt:

Și pe toți și pe toate.

Poporul: Și pe toți și pe toate.

Pe arătătorul celor cerești, pe sfenicul Domnului Hristos, pe luminătorul cel lumiat, pe cel din Cezareea Capadociei, pe marele Vasile, cu toții să-l laudăm.

Preotul, în taină:

Adu-ti aminte, Doamne, de toti dreptcredinciosii Episcopi, cei ce drept învață cuvântul adevărului Tău. Adu-ti aminte, Doamne, după mulțimea milelor Tale, și de nevrednicia mea. Iartă mie toată greseala cea de voie și cea fără de voie; și pentru păcatele mele să nu oprești harul sfântului Tău Spirit, de la darurile ce sunt puse înainte. Adu-ți aminte, Doamne de toată preoțimea și diaconimea cea întru Hristos și de toată tagma preoțeasca; și să nu ne rușinezi pe nici unul dintre ceicare înconjurăm sfântul Tău Altar. Cercetează-ne întru bunatatea Ta, Doamne. Arata-Te nouă întru bogatele tale îndurări. Vreme bine întocmită și de folos daruiește-ne, ploi line spre rodire trimite pământului; binecuvântează cununa anului bunătații Tale. Fă să înceteze dezbinările bisericilor;

stinge îndrăzneala păgânilor răzvrătirile ereziilor degrabă le risipește, cu puterea sfântului Tău Spirit. Pe noi pe toți întru împărăția Ta ne primește, fii ai luminii și ai zilei arătându-ne; pacea Ta și dragostea Ta dăruiește-ne-o, Doamne Dumnezeul nostru; căci toate ni le-ai dăruit nouă.

Preotul, cu glas înalt, ecfonisul anaforalei:
Și ne dă nouă, cu o gură și cu o inimă, a preamării și a cânta preacinstitul și vrednicul de laudă numele Tau, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul, întorcându-se spre popor, binecuvântează cu glas înalt:

Și să fie mila marelui Dumnezeu și Mântuitor al nostru Isus Hristos cu voi (†) cu toți.

Poporul: Și cu spiritul tău.

A doua ectenie a cererilor

Preotul: Pe toți sfinții pomenindu-i, iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pentru cinstitele daruri ce s-au adus și s-au sfințit, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Ca iubitorul de oameni Dumnezeuul nostru, Cel ce le-a primit în sfântul și cel mai presus de ceruri și înțelegătorul Său Altar ca miros de bună mireasmă spirituală, să ne trimită nouă dumnezeiasca milă și darul Sfântului Spirit, să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pentru ca să fim mântuiți de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Ziua toată desăvârșită, sfântă, cu pace și fără de păcat, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne Doamne.

Preotul: Înger de pace, credincios călăuzitor, păzitor al sufletelor și al trupurilor noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne Doamne.

Preotul: Milă și iertare de păcatele și de greșelile noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne Doamne.

Preotul: Cele bune și de folos sufletelor noastre și pace lumii, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne Doamne.

Preotul: Cealaltă vreme a vieții noastre în pace și în pocăință a o săvârși, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne Doamne.

Preotul: Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără pătimire, neînfruntat, cu pace și răspuns bun la înfricoșătoarea judecată a lui Hristos, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne Doamne.

Preotul: Unitatea credinței și împărtășirea Sfântului Spirit cerând, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul se roaga în taină:

Dumnezeul nostru, Dumnezeul mântuirii, învață -ne a-ți mulțumi cu vrednicie pentru toate facerile de bine, pe care le-ai săvârșit și le săvârșești cu noi. Tu, Dumnezeul nostru, care ai primit darurile acestea, curăță-ne de toată întinareaa trupului și a sufletului; și ne învață a trăi în sfințenie întru frica Ta; ca întru curată marturia conștiinței noastre, împărtășindu-ne din cele sfinte ale Tale, să ne unim cu sfântul Trup și Sânge al Hristosului Tau; și primindu-le cu vrednicie, să avem pe Hristos locuind în inimile noastre și să fim biserică a sfântului Tău Spirit. Așa, Dumnezeul nostru, pe niciunul dintre noi să nu-l osândești, pentru aceste Taine ale Tale înfricoșătoare și cerești nici să-l faci neputincios cu sufletul și cu trupul, pentru împărtășirea cu nevrednicie dintr-însele; ci ne dă nouă, până la suflarea noastră de pe urmă, cu vrednicie să primim partea Sfintelor Tale, spre merindea vieții de veci, spre răspuns bine primit la înfricoșătoarea judecată a Hristosului Tau; ca și noi, împreună cu toți sfinții care din veac bine ți-au plăcut, să ne facem părtași veșnicilor Tale bunătăți, pe care le-ai pregătit celor ce te iubesc pe Tine, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Și ne învrednicește, Stăpâne, cu îndrăznire fără de osândă, să cutezăm a Te chema pe

Tine, Dumnezeule ceresc, Tată, și a zice:

Tatăl nostru, care ești în ceruri, sfințească-se numele Tău, vină împărăția Ta, fie voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele, dă-ne-o nouă astăzi și ne iartă nouă păcatele noastre precum și noi iertăm greșiților noștri și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne mântuiește de cel rău.

Preotul, cu glas înalt:

Că a Ta este împărăția și puterea și mărirea, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul: Pace (†) tuturor

Poporul: Și spiritului tău.

Preotul: Capetele voastre, Domnului să le plecați.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, în taină:

RUGĂCIUNEA PLECĂRII CAPETELOR

Stăpâne Doamne, Părintele îndurărilor și Dumnezeule a toată mângâierea, pe cei care și-au plecat Ție capetele binecuvântează-i, sfințește-i, păzește-i, întărește-i, îmbărbătează-i, de la tot lucrul rău depărtează-i și spre tot lucrul bun îi ajută; și-i învrednicește a se împărtăși fără de osândă cu aceste Taine ale Tale, preacurate și de viață făcătoare, spre

iertarea păcatelor, spre împărtășirea sfântului Spirit.

Preotul, cu glas înalt:

Cu harul și cu îndurărilor și cu iubirea de oameni ale unuia-născut Fiului Tău, cu care împreună ești binecuvântat, cu preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul, în taină, cu mâinile ridicate:

Ia aminte, Doamne Isuse Hristoase, Dumnezeu nostru, din sfânt lăcașul Tău și de pe scaunul măririi împărăției Tale și vino să ne sfințești pe noi, Cel ce sus împreună cu Tatăl șezi și aici împreună cu noi nevăzut petreci, și ne învrednicește prin mâna Ta puternică a ni se da preacurat Trupul și preacinstit Sângele Tău și, prin noi, întregului Tău popor.

Preotul se închină de trei ori în fața sfintei Mese, zicând în taină:

Dumnezeule, fii milostiv mie, păcătosului.

Preotul, înălțând sfânta Pâine, zice cu glas înalt:

Să luăm aminte. Sfintele, sfinților.

Poporul: Unul Sfânt, unul Domn, Isus Hristos,

întru mărirea lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

Preotul, frângând Sfânta Pâine în patru, zice:

Se frânge și se împarte Mielul lui Dumnezeu, Fiul Tatălui, Cel ce se frânge și nu se împarte, Cel ce se mănâncă întotdeauna și niciodată nu se sfârșește, ci pe cei ce se împărtășesc îi sfințește.

Preotul, făcând cruce deasupra sfântului Potir cu partea IC, zice:

Plinirea credinței Sfântului Spirit. Amin. Și o pune în sfântul Potir.

Cinstitul și preasfântul Trup al Domnului și Dumnezeului și Mântuitorului nostru Isus Hristos, mi se dă mie preotului (N.), spre iertarea păcatelor și spre viața de veci. Amin.

Preotul se cuminecă cu frică și luare aminte.

Apoi, luând sfântul Potir, preotul zice:

Mă cuminec eu, robul lui Dumnezeu, preotul (N.), cu cinstitul și sfântul Sânge al Domnului și Dumnezeului și Mântuitorului nostru Isus Hristos, spre iertarea păcatelor mele și spre viața de veci. Amin.

Preotul se cuminecă din sfântul Potir, zicând apoi.

Iată, s-a atins de buzele mele și va șterge toate păcatele mele și fărădelegile mele le va curăți.

Poporul cântă chinonicul/priceasna Praznicului
Arătatu-s-a darul lui Dumnezeu cel mântuitor

tuturor oamenilor. Aliluia! Aliluia! Aliluia!

Apoi:

Cred, Doamne, și mărturisesc că Tu ești cu adevărat Hristos, Fiul lui Dumnezeu celui viu, Care ai venit în lume să mântuiești pe cei păcătoși, dintre care cel dintâi sunt eu.

Cred că ceea ce iau este însuși Preacurat Trupul Tău și însuși preacinstit Sângele Tău. Deci mă rog Ție: Miluiește-mă și-mi iartă păcatele cele de voie și cele fără de voie, pe care le-am făcut cu cuvântul sau cu lucrul, cu știință sau cu neștiință. Și mă învrednicește, fără de osândă, să mă împărtășesc cu Preacuratele Tale Taine, spre iertarea păcatelor și spre viața de veci. Amin.

Cinei Tale celei de taină, astăzi, Fiul lui Dumnezeu, părtaș primește-mă, că nu voi spune dușmanilor Tăi Taina Ta, nici sărutare Îți voi da ca Iuda, ci ca tâlharul, mărturisindu-mă, strig Ție: Pomenește-mă, Doamne, întru Împărăția Ta.

Nu spre judecată sau spre osândă să-mi fie mie împărtășirea cu Sfintele Tale Taine, Doamne, ci spre vindecarea sufletului și a trupului meu. Amin.

Apoi:

Preotul: **C**u frică de Dumnezeu, cu credință și cu dragoste, să vă apropiați!

Poporul: Amin.

Binecuvântat este Cel ce vine în numele

Domnului, Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă.

După ce a încheiat cuminecarea credincioșilor, preotul binecuvântează cu sfântul Potir, zicând cu glas înalt:

Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău și binecuvântează (†) moștenirea Ta.

Poporul: Văzut-am lumina cea adevărată, luat-am Spiritul cel ceresc, aflat-am credința cea adevărată, nedespărțitei Sfintei Treimi închinându-ne, că Aceasta ne-a mântuit pe noi.

Preotul, întorcându-se la sfânta Masă, cădește de trei ori sfântul Disc și sfântul Potir și zice în taină:

Înălță-te peste ceruri, Dumnezeule, și peste tot pământul mărirea Ta.

Preotul, închinându-se cu evlavie și luând sfântul Disc și sfântul Potir, însemnează, cu acesta din urmă, în chipul Crucii deasupra Antimisului și zice cu glas înalt:

Binecuvântat este Dumnezeul nostru,
Și întorcându-se spre popor și înălțându-le zice cu glas înalt:

Totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Să se umple gurile noastre de lauda Ta, Doamne,

ca să laudăm mărirea Ta, că ne-ai învrednicit a ne împărtăși cu sfințele fără de moarte, cu preacinstitele și de viață făcătoarele Tale Taine. Întărește-ne pe noi în sfințenia Ta, toată ziua să învățăm dreptatea Ta. Aliluia, aliluia, aliluia.

Preotul duce în acest timp sfințele Taine la masa Proskomidiei, apoi le cădește.

Preotul: Drepti!

După ce ne-am împărtășit cu dumnezeieștile, sfințele, preacuratele, cele fără de moarte, cereștile și de viață făcătoarele, înfricoșătoarele lui Hristos Taine, cu vrednicie să mulțumim Domnului.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeu, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Ziua toată, desăvârșită, sfântă, cu pace și fără de păcat, cerând, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, împăturând Antimisul, zice în taină:
**RUGĂCIUNEA DE MULȚUMIRE DUPĂ
ÎMPĂRTĂȘANIE**

Mulțumim Ție, Doamne Dumnezeul nostru, pentru împărtășirea cu sfințele, preacuratele, nemuritoarele și cereștile Tale Taine, pe care ni le-ai dat spre facerea de bine și spre sfințirea și vindecarea sufletelor și a trupurilor noastre; însuși, Stăpâne a toate, fă ca împărtășirea cu sfântul Trup și Sânge al Hristosului Tău să ne fie noua spre credinșă neînfruntată, spre dragoste nefățarnică, spre plinirea înțelepciunii, spre vindecarea sufletului și a trupului, spre alungarea a tot dușmanul, spre paza poruncilor Tale, spre răspuns bine primit la înfricoșătoarea judecată a Hristosului Tău.

Preotul, însemnând cu sfânta Evanghelie peste Antimis în chipul sfintei Cruci, cu glas înalt:

Că Tu ești sfințirea noastră și Ție mărire Îți înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul: Cu pace să ieșim.

Poporul: Întru numele Domnului

Preotul: Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul, cu glas înalt:

RUGĂCIUNEA AMVONULUI

Cel ce-i binecuvântezi pe cei ce Te binecuvântează, Doamne, și-i sfințești pe cei ce nădăjduiesc în Tine, mântuiește poporul Tău și binecuvântează moștenirea Ta. Plinirea Bisericii Tale în pace păzește-o; sfințește-i pe cei ce iubesc podoaba casei Tale; Tu pe aceia îi preamărește cu dumnezeiască puterea Ta și nu ne lăsa pe noi cei care nădăjduim în Tine. Pace dăruiește lumii Tale, Bisericilor Tale, preoților și întregului Tău popor. Că toată darea bună și tot darul desăvârșit de sus sunt, coborând de la Tine, Părintele luminilor, și Ție mărire și mulțumire și închinare Îți înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

După Rugăciunea Amvonului, se face Sfințirea cea mare a apei, dacă aceasta nu s-a făcut în ajunul Botezului Domnului.

SFINȚIREA CEA MARE A APEI

După Rugăciunea amvonului, toți slujitorii ies prin ușa cea mare în mijlocul bisericii, unde

este pregătită apa. Protosul merge cu sfânta cruce, clericii merg înaintea lui cu sfeșnicele iar diaconul cu cădelnița. Se așează sfânta cruce pe masa unde este pregătită apa. În acest timp, cântăreții cântă idiomele următoare, pe glasul 8:

A lui Sofronie, patriarhul Ierusalimului

Glasul Domnului peste ape strigă, grăind: veniți de luați toți Spiritul înțelepciunii, Spiritul înțelegerii, Spiritul temerii de Dumnezeu, ai lui Hristos, Celui ce S-a arătat.

Astăzi firea apelor se sfințește și se desparte Iordanul și își oprește curgerea apelor sale, văzând pe Stăpânul botezându-Se.

Ca un om ai venit la râu, Hristoase Împărate, și Te sârguiești a lua botez de rob, Bunule, din mâinile Înaintemergătorului, pentru păcatele noastre, iubitorule de oameni.

Mărire..., Și acum..., glas 8

Către glasul celui ce strigă în pustiu: gătiți cale Domnului, venit-ai Doamne, luând chip de rob, botez cerând, Cel ce nu știi de păcat. Văzutu-Te-au apele și s-au temut. Cutremuratu-s-a Înaintemergătorul și a strigat, grăind: Cum va lumina sfeșnicul pe Lumină? Cum își va pune mâna robul pe Stăpânul? Sfințește-mă pe mine și apele, Mântuitorule, Cel ce ai ridicat păcatul lumii.

Preotul: Înțelepciune!

Lectorul: Din Prorocia lui Isaia (35,1-10),
citire:

Preotul: Să luăm aminte.

Lectorul: Acestea zice Domnul: Veselește-te pustiu însetat și să se bucure pustiu și ca și crinul să înflorească. Și vor înflori și se vor bucura pustiiile Iordanului. Mărirea Libanului s-a dat ei și cinstea Carmelului, și poporul meu va vedea slava Domnului și înălțimea lui Dumnezeu. Întăriți-vă mâini slabe și genunchi slăbănogi mângâiați-vă. Cei slabi de inimă cu cugetul întăriți-vă și nu vă temeți; iată Dumnezeu nostru cu judecată răsplătește și va răsplăti; El va veni și ne va mântui pe noi. Atunci se vor deschide ochii orbilor și urechile surzilor vor auzi. Atunci va sări șchiopul ca cerbul și limpede va fi limba gângavului; că s-a vărsat în pustiu apă și vârtej de apă în pământ însetat. Și vor fi cele fără de apă bălți și în pământul cel însetat izvor de apă va fi; acolo va fi veselia păsărilor, locaș de turme și trestie și bălți. Acolo va fi cale curată și cale sfântă se va chema, și nu va trece pe acolo nimic necurat, nici va fi acolo cale spurcată. Cei risipiți vor merge pe dânsa și nu se vor rătăci. Și nu va fi acolo leu, nici fiară cumplită nu se va sui pe dânsa, nici nu se va afla acolo; ci vor merge pe dânsa cei mântuiți și cei aleși de Domnul; și se vor întoarce și vor veni

În Sion cu veselie și cu bucurie, și veselie veșnică va fi peste capul lor. Lauda și bucuria și veselia îi va ajunge pe dânșii și va fugi durerea, întristarea și suspinarea.

Preotul: Înțelepciune!

Lectorul: Din Prorocia lui Isaia (55, 1-13), citire:

Preotul: Să luăm aminte.

Lectorul: Așa grăiește Domnul: Cei ce sunteți însetați, mergeți la apă, și cei care nu aveți argint, mergeți de cumpărați și mâncați, mergeți și cumpărați fără de argint și fără de preț vin și grăsime. Pentru ce cheltuiți argintul vostru pentru un lucru care nu hrănește și câștigul muncii voastre pentru ceva care nu vă satură? Ascultați-Mă pe Mine și veți mânca cele bune și întru bunătați se va desfăta sufletul vostru. Luați aminte cu urechile voastre și mergeți pe căile Mele. Ascultați-Mă pe Mine și viu va fi sufletul vostru. Voi face cu voi legământ veșnic, dându-vă îndurările Mele cele făgăduite lui David. Iată, l-am făcut măr turie popoarelor, căpetenie și stăpânitor peste neamuri. Iată, tu vei chema popoare pe care nu le știi și popoare care pe tine nu te-au cunoscut vor alerga la tine, pentru Domnul Dumnezeuul tău și pentru Sfântul lui Israel, căci El te preamărește.

Căutați pe Domnul cât Îl puteți găsi, strigați către Dânsul cât El este aproape de voi. Cel rău să lase calea lui și omul cel nelegiuit vicleniile lui și să se întoarcă spre Domnul, căci El Se va milostivi de dânsul, și către Dumnezeuul nostru cel mult iertător. Căci gândurile Mele nu sunt ca gândurile voastre și căile Mele ca ale voastre, zice Domnul. Și cât de departe sunt cerurile de la pământ, așa de departe sunt căile Mele de căile voastre și cugetele Mele de cugetele voastre. Precum se coboară ploaia și zăpada din cer și nu se mai întoarce până nu adapă pământul și-l face de răsare și rodește și dă sămânță semănătorului și pâine spre mâncare, așa va fi cuvântul Meu care iese din gura Mea; el nu se întoarce către Mine fără să dea rod, ci el face voia Mea și își îndeplinește rostul lui. Și voi cu veselie veți ieși și în pace veți fi călăuziți; munții și colinele vor izbucni în strigăte de veselie înaintea voastră și toți copacii câmpului vor bate din palme! În locul spinilor va crește chiparosul și în locul urzicii va crește mirtul. A Domnului fi-va mărirea, spre veșnică și nepieritoare pomenire.

Preotul: Înțelepciune!

Lectorul: Din Prorocia lui Isaia (12, 3-6),
citire:

Preotul: Să luăm aminte.

Lectorul: Acestea zice Domnul: Veți scoate apa cu veselie din izvoarele mântuirii și veți zice în ziua aceea: Lăudați pe Domnul, chemați numele Lui, vestiți printre neamuri lucrările Lui, dați de știre că înalt este numele Lui! Cântați în strune pe Domnul căci El a făcut fapte strălucite! Să știe aceasta tot pământul! Săltați și vă veseliți locuitori ai Sionului, căci mare este în mijlocul vostru Sfântul lui Israel!

Preotul: Să luăm aminte. Pace tuturor.

Poporul: Și spiritului tău.

Prochimenul, glas 4

Domnul este lumina mea și Mântuitorul meu, de cine mă voi teme?

Stih: *Domnul este scutitorul vieții mele, de cine mă voi înfricoșa?*

Domnul este lumina mea și Mântuitorul meu, de cine mă voi teme?

Preotul: Înțelepciune!

Lectorul: Din Epistola întâi către Corinteni a Sfântului Apostol Pavel (10,1-4), citire:

Preotul: Să luăm aminte.

Lectorul: Fraților, nu voiesc să nu știți voi că părinții noștri toți sub nor au fost și toți prin mare au trecut. Și toți prin Moise, s-au botezat, în nor și în mare, și toți aceeași mâncare spirituală au mâncat; și toți aceeași băutură spirituală au băut, pentru că beau din Piatra spirituală ce avea să vină. Iar Piatra era Hristos.

Preotul: Pace (+) ție, cititorule.

Lectorul: Și spiritului tău.

Poporul: Aleluia, glas 6

Aliluia, Aliluia, Aliluia

Glasul Domnului peste ape strigă.

Stih: **Dumnezeul măririi a tunat, Domnul peste ape multe.**

Preotul: Înțelepciune! Drepti! Să ascultăm sfânta Evanghelie.

Pace (+) tuturor.

Poporul: Și spiritului tău.

Preotul: Citire din sfânta Evanghelie după

Sfântul Apostol și Evanghelist Marcu.

Poporul: *Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.*

Preotul: *Să luăm aminte.*

Evanghelia după Marcu (1, 9-11)

În vremea aceea a venit Isus din Nazaretul Galileii și a fost botezat de către Ioan, în Iordan. Și în clipa când Isus ieșea din apă, Ioan a văzut cerurile deschise și Spiritul ca un porumbel coborându-Se peste Dânsul și un glas din ceruri s-a auzit, zicând: Tu ești Fiul Meu cel iubit, în Care bine am voit.

Poporul: *Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.*

Ectenia Mare (pentru sfințirea apei)

Preotul: *Cu pace Domnului să ne rugăm.*

Poporul: *Doamne, îndură-te spre noi.*

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-te spre noi.*

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfintelor lui Dumnezeu biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-te spre noi.*

Pentru sfânt locașul acesta și pentru cei ce cu credință, cu bună cucernicie și cu frică de Dumnezeu intră într-însul, Domnului să ne rugăm.

Pentru Sfântul Părinte Papa (N.), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (N.), pentru (Înalt) preasfințitul (Arhi) Episcopul nostru (N.), și pentru cinstita preoțime întru Hristos diaconime, pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-te spre noi.*

Pentru autoritățile și oștirea țării noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-te spre noi.*

Pentru țara noastră, orașul (sau satul) acesta, pentru toate orașele și satele și pentru cei ce cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-te spre noi.*

Pentru bună liniștea aerului, pentru înmulțirea roadelor pământului și pentru timpuri de pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-te spre noi.

Pentru cei ce călătoresc, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc și pentru cei robiți, și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-te spre noi.

Pentru ca să se sfințească apa aceasta cu puterea, cu lucrarea și cu coborârea Sfântului Spirit, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-te spre noi.

Pentru ca să se coboare peste apa acesta lucrarea cea curățitoare a Treimii, celei mai presus de fire, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-te spre noi.

Pentru ca să se dăruiască apei acesteia harul izbăvirii și binecuvântarea Iordanului, cu puterea, cu lucrarea și cu venirea Sfântului Spirit, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-te spre noi.

Pentru ca să se zdrobească satana sub picioarele noastre și să se risipească tot sfatul viclean, care se pornește asupra noastră, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-te spre noi.

Pentru ca să ne scoată pe noi Dumnezeu nostru din toată vrăjmășia și ispita care ne stă împotriva, și să ne facă vrednici de bunătățile cele făgăduite, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-te spre noi.

Pentru ca să ne luminăm noi cu lumina cunoștinței și a dreptei credințe, prin venirea Sfântului Spirit, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-te spre noi.

Pentru ca să trimită Domnul Dumnezeu binecuvântarea Iordanului și să sfințească apa acesta, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-te spre noi.

Pentru ca să se facă apa aceasta dar de sfințenie și de curățire de păcate, spre tămăduirea sufletelor și a trupurilor, și spre tot folosul de trebuință, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-te spre noi.*

Pentru ca să fie apa acesta curăţitoare spre viaţa veşnică, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-te spre noi.*

Pentru ca să se arate apa acesta, izgonitoare de toată bântuiala vrăjmaşilor celor văzuţi şi nevăzuţi, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-te spre noi.*

Pentru cei ce o vor lua şi o vor primi spre sfinţenia caselor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-te spre noi.*

Pentru ca să fie apa aceasta curăţire sufletelor şi trupurilor tuturor celor ce o vor gusta dintr-însa, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-te spre noi.*

Pentru ca să ne învrednicim noi să ne umplem de sfinţenie prin gustarea din apa aceasta, cu venirea cea nevăzută a Spiritului Sfânt, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-te spre noi.*

Pentru ca să audă Domnul glasul rugăciunii noastre, al celor păcătoși, și să ne miluiască pe noi, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-te spre noi.*

Pentru ca să ne mântuim de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-te spre noi.*

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu darul Tău.

Poporul: *Doamne, îndură-te spre noi.*

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioară Maria, cu toți sfinții pomenindu-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: *Ție, Doamne.*

Ecfonis:

Că ție se cuvine toată mărirea, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Dacă este diacon, în timp ce acesta zice ectenia, preotul se roagă, citind în taină rugăciunea aceasta:

Doamne Isuse Hristoase, Fiule Unule-Născut, Care ești în sânul Tatălui, Dumnezeu cel adevărat, Izvorul vieții și al nemuririi, Lumina cea din Lumină, Care ai venit în lume să o luminezi pe ea, luminează cugetul nostru cu Spiritul Tău cel Sfânt și ne primește pe noi, care aducem ție mărire și bună mulțumire, pentru lucrurile Tale cele din veci mari și minunate și pentru mântuitoarea Ta rânduială cea din veacurile cele mai de pe urmă, când Te-ai îmbrăcat în trupul nostru cel neputincios și sărac și Te-ai umilit până la măsura de rob, Împărate al tuturor. Suferit-ai încă și a Te boteza în Iordan de mâna robului, ca sfințind firea apelor, Tu, Cel ce ești fără de păcat, să ne faci nouă cale către nașterea ca de-a doua, prin apă și prin Spirit și să ne întorci pe noi la slobozenia ca dintâi. Prăznuind pomenirea acestei taine dumnezeiești, ne rugăm ție, Stăpâne, Iubitorule de oameni, stropește și peste noi, nevrednicii robii Tăi, după făgăduința Ta cea dumnezeiască, apa cea curățitoare, darul milostivirii Tale, ca să fie bineprimită bunătății Tale cerea noastră a păcătoși lor, pentru apa aceasta; și printr-însa să se dăruiască nouă și tot poporului Tău celui credincios binecuvântarea Ta, spre mărirea sfântului și închinatului Tău nume.

Ecfonis:

Că ție se cuvine toată mărirea, cinstea și închinăciunea împreună cu Cel fără de început al Tău Părinte și cu Preasfântul și bunul și de viață Făcătorul Tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Sfârșind diaconul ectenia, citește preotul cu glas mare această rugăciune, a lui Sofronie, patriarhul Ierusalimului:

Treime mai presus de fire, preabună, preadumnezeiască, atotputernică, a toate văzătoare, nevăzută, nepătrunsă, făcătoarea ființelor celor înțeleghătoare și a firilor celor cuvântătoare; bunătatea cea firească, lumina cea neapropiată, Care lu minezi pe tot omul ce vine în lume: strălucește și întru mine nevrednicul robul Tău! Luminează-mi ochii minții mele, ca să îndrăznesc a lăuda binefacerea și puterea Ta cea nemăsurată. Fie bineprimită rugăciunea ce se aduce de mine pentru poporul ce stă înainte. Să nu oprească păcatele mele venirea aici a Sfântului Tău Spirit. Ci mă iartă, Ceea ce ești preabună, ca să strig către Tine, fără osândire și să grăiesc și acum: Mărimu-Te pe Tine, Stăpâne, Iubitorule de oameni, Atotțiitorule Împărate, Cel ce ești mai înainte de veci. Mărimu-Te pe Tine, Ziditorule și

Făcătorule a toate. Mărimu-Te pe Tine, Fiule al lui Dumnezeu, Unule-Născut, Cel ce ești fără de tată din Mamă și fără mamă din Tată. Că la praznicul ce a trecut prunc Te-am văzut, iar la acesta de acum desăvârșit Te vedem pe Tine, Cel ce Te-ai arătat desăvârșit, Dumnezeul nostru, din Cel desăvârșit.

Că astăzi ne-a sosit nouă tuturor vreme de praznic și ceata sfinților cu noi se adună. Și îngerii cu oamenii împreună prăznuiesc. Astăzi darul Preasfântului Spirit în chip de porumbel peste ape a coborât. Astăzi, Soarele cel neapus a răsărit, și lumea cu lumina Domnului se luminează. Astăzi luna cu raze luminoase luminează pământul. Astăzi stelele cele luminoase, cu lumina strălucirii, lumea înfrumusețează. Astăzi norii rouează din cer omenirii ploaia dreptății. Astăzi, Cel nefăcut, de voia Sa, este atins cu mâna de făptura Sa. Astăzi, Prorocul și Înaintemergătorul se apropie de Stăpânul, și cu frică stă înaintea Lui, văzând coborârea lui Dumnezeu la noi. Astăzi, apele Iordanului se prefac în vindecări, cu venirea Domnului. Astăzi, toată făptura se adapă cu curgeri tainice. Astăzi, păcatele oamenilor se curăță cu apele Iordanului. Astăzi, raiul s-a deschis oamenilor și Soarele dreptății ne luminează nouă. Astăzi, apa cea amară, care era în vremea lui Moise, se prefac în dulceață poporului cu venirea Domnului. Astăzi, ne-am izbăvit de plânsul cel vechi și ca un Israel nou ne-am mântuit. Astăzi, ne-am izbăvit de întuneric și cu lumina cunoștinței de Dumnezeu ne-am luminat.

Astăzi, întunericul lumii se risipește cu arătarea Dumnezeului nostru. Astăzi, toată făptura se luminează de sus ca o făclie. Astăzi, înșelăciunea se surpă și cale de mântuire ne lucrează nouă venirea Stăpânului. Astăzi, cele de sus cu cele de jos împreună vorbesc. Astăzi, adunarea cea sfințită și mult vestită a drept-credincioșilor se bucură. Astăzi, Stăpânul la Botez merge, ca să ridice firea omenească la înălțime. Astăzi, Cel neplecat Se pleacă robului Său, ca să ne elibereze pe noi din robie. Astăzi, împărăția cerurilor am dobândit, iar împărăția Domnului nu are sfârșit. Astăzi, pământul și marea și-au împărțit bucuria lumii, și lumea s-a umplut de veselie.

Văzutu-Te-au apele, Dumnezeule, văzutu-Te-au apele și s-au temut. Iordanul s-a întors înapoi, văzând Focul Dumnezeirii coborându-Se trupește și intrând într-însul. Iordanul s-a întors înapoi, văzând pe Sfântul Spirit în chip de porumbel coborându-Se și zburând împrejurul Tău. Iordanul s-a întors înapoi, văzând pe Cel nevăzut, văzut, pe făcătorul întrupat, pe Stăpânul în chip de rob. Iordanul s-a întors înapoi și munții au săltat văzând pe Dumnezeu întrupat, iar norii au dat glas, mirându-se de Cel ce a venit, Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, prăznuire stăpânească văzând astăzi în Iordan și pe Cel ce moartea neascultării și boldul înșelăciunii și legătura iadului în Iordan a afundat, și a dăruit lumii botezul mântuirii. Pentru aceasta și eu păcătosul și nevrednicul robul Tău, spunând măririle minunilor Tale, de frică

fiind cuprins, cu umilință strig către Tine:

Preotul zice cu glas mare:

Mare ești, Doamne, și minunate sunt lucrurile Tale; și niciun cuvânt nu este îndeajuns spre lauda minunilor Tale (*de trei ori*).

Că Tu, cu voia, pe toate le-ai adus din neființă la ființă. Cu puterea ta ții făptura și cu purtarea Ta de grijă chivernisești lumea. Tu din patru stihii ai întocmit făptura și cu patru vremi ai încununat crugul anului. De Tine se cutremură toate puterile îngerești. Pe Tine Te laudă soarele. Pe Tine Te slăvește luna. Ție se supun stelele. Pe Tine Te ascultă lumina. De Tine se îngrozesc adâncurile. Ție slujesc izvoarele. Tu ai întins cerul ca un cort. Tu ai întărit pământul peste ape. Tu ai îngrădit marea cu nisip. Tu, spre suflare ai revărsat aerul. Puterile îngerești ție-ți slujesc, și cetele arhanghelilor ție se închină. Heruvimii cei cu ochi mulți și serafimii cei cu câte șase aripi, împrejur stând și zburând, de frica măririi Tale celei neapropiate se acoperă. Că Tu, Dumnezeu fiind, necuprins de gând și de cuvânt și fără început, ai venit pe pământ chip de rob luând, întru asemănarea omenească făcându-Te. Că n-ai suferit, stăpâne, pentru îndurările milei Tale, a vedea neamul omenesc muncindu-se de diavolul; ci ai venit și ne-ai mântuit pe noi. Mărturisim harul, vestim mila, nu tănuim facerea ta de bine. Firea neamului nostru ai izbăvit-o. Pântecele

Fecioarei ai sfințit cu nașterea Ta. Toată făptura Te laudă pe Tine, Cel ce Te-ai arătat și cu oamenii împreună ai petrecut. Tu ai sfințit și repejunile Iordanului, trimițând din cer Spiritul Tău cel Sfânt; și ai zdrobit capetele balaurilor care se ascundeau acolo:

Tu Însuți, dar, Iubitorule de oameni Împărate, vino și acum, prin coborârea Sfântului Tău Spirit, și sfințește apa aceasta (*de trei ori*).

Zicând preotul acesta de trei ori, binecuvântează apa cu mâna, afundând mâna în apă în chipul sfintei cruci, la fiecare zicere.

Si-i dă ei harul izbăvirii și binecuvântarea Iordanului. Fă-o pe dânsa izvor de nesticăciune, dar de sfințenie, dezlegare de păcate, vindecare de boli, demonilor pieire, îndepărtare puterilor celor potrivnice, plină de putere îngerească. Ca toți cei ce se vor stropi și vor gusta dintr-înșă, să o aibă spre curățirea sufletelor și a trupurilor, spre vindecarea patimilor, spre sfințirea caselor și spre tot folosul de trebuință. Că tu ești Dumnezeuul nostru, Cel ce ai înnoit prin apă și prin Spirit firea noastră cea învechită de păcat. Tu ești Dumnezeuul nostru, Care pe vremea lui Noe, cu apă ai înecat păcatul. Tu ești Dumnezeuul nostru, Cel ce prin mare și prin Moise ai eliberat neamul evreiesc din robia lui Faraon. Tu ești Dumnezeuul nostru, Care

ai despiciat piatra în pustiu și au curs ape și râurile s-au umplut de apă și pe poporul Tău cel însetat l-ai adăpat. Tu ești Dumnezeu nostru, Care cu apă și cu foc, prin Ilie, ai izbăvit pe Israel din rătăcirea lui Baal.

Însuși și acum, Stăpâne, sfințește apa aceasta, cu Spiritul Tău cel Sfânt (*de trei ori*).

Asemenea și aceasta zicând preotul, de trei ori binecuvântează apa cruciș, la fiecare zicere.

Dă tuturor celor ce se vor atinge de dânsa și se vor stropi și o vor gusta sfințire, binecuvântare, curățire, sănătate.

Adu-Ți aminte, Doamne, de Sfântul Părinte Papa (N), de Preafericitul Părinte Arhiepiscop (N), de (Înalt) preasfințitul (Arhi) Episcopul nostru (N), de cinstita preoțime și întru Hristos diaconime, și de tot clerul și poporul ce stă înaintea și de frații noștri, care din binecuvântate pricini nu sunt printre noi, și-i miluiește pe dânșii și pe noi, după mare mila Ta. Ca și de stihii și de îngeri și de oameni și de cele văzute și de cele nevăzute să fie preamărit numele Tău cel preasfânt, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul: Pace tuturor.

Poporul: Și spiritului tău.

Preotul: Capetele voastre Domnului să le plecați.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, plecându-și capul, citește în taină această rugăciune:

Pleacă, Doamne, urechea Ta și ne auzi pe noi, Tu, Cel ce ai primit a Te boteza în Iordan și ai sfințit apele; și ne binecuvântează pe noi, pe toți, care prin plecarea capului nostru, arătăm semnul supunerii. Și ne învrednicește a ne umple de sfințenia Ta prin împărtășirea și stropirea cu apa aceasta. Și să ne fie nouă, Doamne, spre sănătatea sufletului și a trupului.

Ecfonis:

Că Tu ești sfințirea sufletelor și a trupurilor noastre și Ție mărire și mulțumire și închinăciune înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de viață Făcătorului Tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

După aceasta, preotul luând sfânta cruce o afundă drept în apă, de trei ori, făcând semnul crucii; și scoțând-o, o ține cu amândouă mâinile și cântă troparul, glas 1

În Iordan botezându-Te Tu, Doamne, închinarea Treimii s-a arătat; că glasul Părintelui a mărturisit ție, Fiule iubit pe Tine numindu-Te, și Spiritul, în chip de porumbel, a adevărit întărirea Cuvântului. Cel ce Te-ai arătat, Hristoase Dumnezeule, și lumea ai luminat, mărire ție (*de trei ori*).

După aceasta stropește altarul și toată biserica și poporul cu apă sfințită.

Apoi, se cântă această stihiră idiomelă, glas 6,

Să cântăm credincioșii mărire a binefacerii lui Dumnezeu, cea pentru noi. Că făcându-Se om, pentru păcatul nostru, pentru curățirea noastră se curăță în Iordan, Cel ce este singurul curat și nesticăcios, sfințindu-mă pe mine și apele și zdrobind capetele balaurilor, în apă. Deci să luăm apă cu veselie, fraților. Că celor ce o iau cu credință, în chip nevăzut se dă darul Spiritului, de la Hristos Dumnezeu și Mântuitorul sufletelor noastre.

Și îndată

Fie numele Domnului binecuvântat, de acum și până în veac. (*de 3 ori*)

Preotul, terminând rugăciunea, intră în Altar și întorcându-se spre masa Proskomidiei, zice în taină:

Plinitu-s-a și s-a săvârșit, cât este întru a noastră putință, Hristoase Dumnezeul nostru, Taina rânduiei Tale. Căci am săvârșit pomenirea morții Tale; văzut-am chipul învierii Tale; umplutu-ne-am de a Ta nesfârșită viață; îndulcitu-ne-am cu desfătarea Ta cea neîmputinată, de care binevoiești a ne învrednici pe noi toți și în veacul ce va sa fie. Cu darul celui fără de început al Tău Părinte și al Sfântului și Bunului și de viață făcătorului Tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Preotul binecuvântează poporul, zicând:

Binecuvântarea (†) Domnului peste voi, cu al Său har și cu a Sa iubire de oameni, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul, închinându-se spre icoana Mântuitorului, cu glas înalt:

Mărire Ție, Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, mărire Ție.

Poporul: Mărire Tatălui și Fiului și Spiritului Sfânt și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Doamne, îndură-Te spre noi. (de 3 ori) -părinte, binecuvântează.

Preotul: Cel care în Iordan bine a voit a se boteza

de la Ioan, Hristos, adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile preacuratei Maicii Sale, ale celui între sfinți părintelui nostru Vasile cel Mare, Arhiepiscopul Cezareei Capadociei a cărui liturghie am celebrat, și ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască fiind bun și iubitor de oameni.

Poporul: **A**min.

Preotul: **P**entru rugăciunile sfinților Părinților noștri, Doamne, Isuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi.

Poporul: **A**min.